

Må jeg til sidst sige endnu en gang til hr. Knud Erik Hansen fra SF, at det var et meget interessant indlæg, der blev holdt, ikke alene fordi det var en jomfrutale – hvis jeg må bruge det udtryk, i hvert fald var det for første gang en tale af hr. Knud Erik Hansen – det var faktisk også indholdsmæssigt overordentlig interessant. Og fru Anne Baastrup uddybede det faktisk, da fru Anne Baastrup sagde, at det ikke kan nytte noget, at SF lukker øjnene for, at der er en række udviklingstræk i Europa, som selv sagt stiller krav om politiske svar.

Man kan så være enig eller uenig i SF's standpunkt om den nye regeringskonference. Jeg havde nær sagt: Det er fair nok. Men det er mindst lige så fair, at jeg nu oplever SF kaste sig ind i en realpolitisk diskussion om Europas fremtid. Det synes jeg skal have anerkendelse. Jeg forsøger ikke at omfavne SF, det kan jeg jo heller ikke, men jeg prøver faktisk at give udtryk for anerkendelse af en reel politisk diskussion om Europas fremtid og en optagethed af, at Europa bliver bedre til at tackle sine problemer.

Jeg opfatter det også som et politisk ryk, for hvis vi ikke som demokrater i Danmark går ind og sætter vort præg på Europas udvikling, hvem gør det så? Derfor er jeg også virkelig enig i det spørgsmål, der blev stillet til hr. Keld Albrechtsen, hvor nogle undrede sig meget over, hvorfor venstrefløjen, altså hr. Keld Albrechtsen, egentlig er at finde i den samme skuffe som højrefløjen, altså hr. Kristian Thulesen Dahl. Det undrer også mig. Der blev brugt ord som »dybt konservativt«, og det må fru Lene Espersen ikke tage som en fornærmende bemærkning, for det er langt til højre for fru Lene Espersens, synes jeg, fremadrettede holdning.

Og det undrer mig stadig – ja, jeg forstår det ikke – at Enhedslisten kan befinde sig i samme klub som Dansk Folkeparti, dels i det hele taget, dels når det gælder det europæiske spørgsmål. Jeg forstår det ikke, jeg fatter det ikke, for det, at man melder sig ud af det europæiske samarbejde, er jo det samme som at sige: Det vil vi ikke have, det må andre tage sig af. Og er der nogen andre, der kan tage sig af det end netop alle de kræfter, som hr. Kristian Thulesen Dahl er tilhænger af og hr. Keld Albrechtsen er modstander af?

Og derfor – nå ja, vi skal også være færdige med debatten i dag, så jeg skal nok lade være

med at fortsætte min attack på hr. Keld Albrechtsen.

Jeg skal afslutningsvis blot sige, at jeg står her med tre forslag til vedtagelse fra henholdsvis Dansk Folkeparti, hr. Frank Dahlgaard og SF. Det er jo i sandhed udtryk for et noget nuanceret syn på Europas fremtid, vi nu ser fra de tre partier. Men det er også udtryk for det, jeg nævnte før: at SF, oplever jeg, går ind i en europæisk debat, som jeg kun vil byde velkommen til.

Og så vil jeg til sidst sige: Jeg er fuldstændig overbevist om, at det gælder i dansk politik, som det gælder i europæisk politik: Politik er tilstedeværelse, politik er deltagelse, politik er argumentation, politik er forhandling. Politik er at være dér, hvor der træffes beslutninger, der har betydning for det her samfunds fremtid.

Og nogle af de beslutninger træffes altså i det europæiske samfund, og nogle af de beslutninger træffes også i Tammerfors og senere i Helsingfors. Derfor skal vi være der; derfor skal vi forme vores svar; derfor skal vi deltage i at forme Europa og dermed vores egen fremtid.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil blot kvittere for, at statsministeren åbenbart fangede mit budskab. Jeg er faktisk glad for at repræsentere et parti, der er begejstret EU-tilhænger, og det er vel det, der ligger i statsministerens udsagn om, at vi er et dato-parti.

I hvert fald er jeg meget tilfreds med, at jeg ikke tilhører liste A eller det, man kunne kalde ventelisten.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, at det måske nok ville føre lidt for vidt på nuværende tidspunkt, hvis jeg skulle til at forklare statsministeren sådan mere detaljeret, hvorfor jeg er modstander af Unionen. Jeg har nu forsøgt det tidligere, vil jeg sige til statsministeren.

Men når statsministeren så siger, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti dermed kommer i samme kategori, så tror jeg, at den næste debat om Tammerforsmødet og flygtningepolitikken nok vil vise, at der er en helt klar modsatrettet holdning hos Dansk Folkeparti og Enhedslisten i synet på f.eks. flygtningepolitikken, som også afspejler sig i den europæiske politik. Det er blot et eksempel.